Rocznik 1938. Nr 24.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 11 czerwca 1938 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor w. z. Orliński, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 4 maja 1938 r.

o podatku obrotowym.

Przedmiot opodatkowania.

Art. 1

(1) Prywatnoprawne zawodowe i odpłatne świadczenia rzeczy bądź usług, wykonywane na obszarze Państwa, podlegają podatkowi obrotowemu.

(2) Obowiązek podatkowy istnieje niezależnie od tego, czy wykonywanie świadczeń, objętych ust. (1), odbywa się z zachowaniem warunków prawem przepisanych.

Osoby opłacające podatek.

Art. 2.

Płatnikami podatku są osoby fizyczne lub prawne, spółki jawne, komandytowe i spadki wakujące, spełniające świadczenia, określone w art 1.

Zwolnienia.

Art. 3.

Wolne od podatku są:

1) sprzedaż wytworów własnego lub dzierżawionego gospodarstwa rolnego, nie przerobionych w zakładach przemysłowych, dokonywana bez utrzymywania w tym celu stałych miejsc sprzedaży poza obrębem własnych lub dzierżawianych gruntów. Gospodarstwem rolnym w rozumieniu ustawy niniejszej jest również gospodarstwo leśne, ogrodowe, hodowlane, łowieckie, pszczelarskie, rybne lub rybołówstwo na wodach otwartych i zamkniętych, w rozumieniu ustaw o rybołówstwie; podlega jednak podatkowi:

a) sprzedaż wytworów gospodarstwa mlecznego, prowadzonego na obszarze gminy miejskiej, które nie ma charakteru gospodarstwa rolnego,

b) sprzedaż drewna z wyrębów leśnych, dokonywanych przez kupców;

2) dzierżawa lub najem nieruchomości lub ich części;

podlega jednak podatkowi najem pomieszczeń przy wykonywaniu przemysłu gospodniego (hotele, pensjonaty, zajazdy itp.);

3) operacje kredytu długoterminowego;

4) świadczenia spełniane za wynagrodzenie, podlegające podatkowi dochodowemu według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym;

5) nauczanie w zakładach naukowych oraz praca zawodowa nauczycieli i wychowawców młodzieży;

6) twórczość bądź działalność naukowa, oświatowa, artystyczna literacka i publicystyczna, nie połączona z prowadzeniem odpowiedniego przedsiębiorstwa;

7) czynności podlegające przeważnie na pracy fizycznej, której celem nie jest wytwarzanie lub przetwarzanie i które też nie są rzemiosłem w rozumieniu prawa przemysłowego;

8) sprzedaż eksportowa, dokonywana na rachunek własny bądź na rachunek krajowych przedsiębiorstw eksportowych oraz transakcje z firmami zagranicznymi, wynikające z obrotu uszlachetniającego czynnego, pod warunkiem udowodnienia tych obrotów prawidłowo prowadzonymi księgami handlowymi. Pojęcie krajowego przedsiębiorstwa eksportowego określi Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych;

9) świadczenia przedsiębiorstw żeglugi morskiej i powietrznej;

10) świadczenia przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" w zakresie wykonywania przez to przedsiębiorstwo prawa zakładania, utrzymywania i eksploatacji urządzeń pocztowych, telegraficznych, telefonicznych i radiokomunikacyjnych;

11) świadczenia szpitali, odpowiadających warunkom, określonym w art. 3 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382), klinik szkół akademickich, prowadzonych przez instytucje społeczne ośrodków zdrowia i przychodni oraz świadczenia sanatoriów (domów zdrowia, domów wypoczynkowych), prowadzonych przez zrzeszenia pracownicze, działające na podstawie prawa o stowarzyszeniach, i związki zawodowe, a użytkowanych wyłącznie przez członków tych stowarzyszeń i związków oraz ich rodziny;

12) świadczenia prowadzonych we własnym zarządzie i na własny rachunek przez Państwo, związki samorządu terytorialnego oraz szkoły akademickie: wodociągów i kanalizacji, laboratoriów do badania produktów, zakładów dezinfekcyjnych, oczyszczania miast, łaźni, kąpielisk, rzeźni, targowisk, elektrowni, gazowni, telefonów, lombardów oraz tramwajów i autobusów, kursujących wyłącznie w granicach gmin miejskich;

13) świadczenia kolei żelaznych, będących w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w zakresie przewozu osób i rzeczy kolejami żelaznymi;

14) świadczenia komunalnych kas oszczędności gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych, pracowniczych kas ubezpieczeń oraz prowadzonych przez zrzeszenia pracownicze i wolno-zawodowe kas pomocy członkom tych zrzeszeń (emerytalnych, pożyczkowo-oszczędnościowych, pogrzebowych itp.);

15) świadczenia prowadzonych lub utrzymywanych przez Państwo, związki samorządowe, szkoły akademickie, zakony i zgromadzenia zakonne prawnie uznanych wyznań religijnych, zrzeszenia działające na podstawie prawa o stowarzyszeniach lub prawa przemysłowego, instytucje dobroczynne lub funkcje:

a) burs, internatów, zakładów poprawczych, przytułków i schronisk noclegowych itp. urządzeń o celach opieki społecznej, jeżeli te świadczenia są spełniane na rzecz osób, korzystających z opieki,

b) bibliotek, czytelni, świetlic, muzeów, galerii i przedsięwzięć wystawowych;

16) świadczenia stowarzyszeń sportowych, turystycznych i krajoznawczych, podlegające na dozwalaniu używania ich urządzeń, przeznaczonych wyłącznie dla członków tych stowarzyszeń;

17) przedstawienia sceniczne i choreograficzne oraz produkcje wokalne i muzyczne, z wyjątkiem produkcji, wykonywanych w zakładach gastronomicznych oraz z wyjątkiem wyświetlania filmów, choćby połączonego z innego rodzaju produkcjami;

18) czynności wytwórcze, przetwórcze i usługi o charakterze rękodzielniczym, a w szczególności przemysł ludowy i domowy, praca chałupnicza i rzemiosło, wykonywane ubocznie przez rolników lub pracowników rolnych bez sił pomocniczych — w zakresie ustalonym przez rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z właściwym ministrem;

19) dorożkarstwo, furmaństwo i eksploatacja taksówek, jeżeli czynności powyższe są wykonywane osobiście lub przy udziale najwyżej jednego członka najbliższej rodziny;

20) wydawanie dzienników i innych pism periodycznych;

21) odnajmowanie pokojów umeblowanych i utrzymywanie stołowni, jeżeli ilość odnajmowanych pokojów nie przewyższa trzech, a ilość stołowników — dziesięciu.

Rok podatkowy.

Art. 4.

Rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy, w którym powstaje obrót podatkowy (art. 5 i 6).

Podstawa opodatkowania i wysokość podatku.

Art. 5.

(1) Obrót podatkowy stanowi podstawę wymiaru podatku. Obrotem jest zapłata, należna za

spełnione świadczenia, będące przedmiotem podatku (art. 1). Jeżeli jednak w przypadku wykonania częściowego umowa nie zawiera danych, umożliwiających określenie należności za spełnione świadczenie, bądź jeżeli umowa związana jest z wykonywaniem wolnego zawodu, to obrót podatkowy stanowi zapłata rzeczywiście w roku podatkowym otrzymana.

(2) W przypadku zamiany uważa się za obrót świadczenie każdej strony, jeżeli świadczenie każdej strony jest zawodowe.

(3) Nie włącza się do obrotu państwowych i samorządowych podatków i opłat pośrednich, pobieranych od towarów produkowanych przez płatnika, oraz opłat od kart do gry i samorządowego podatku od widowisk i hotelowego wraz z wszelkimi dodatkami do tych danin, jak również wszelkich innych podatków i opłat, które obciążają, lub mogą obciążyć obrót.

(4) Wyłącza się z obrotu po udowodnieniu prawidłowo prowadzonymi księgami handlowymi koszty przewozu i ubezpieczenia towarów, wyłożone za nabywcę, wartość zwróconych towarów i udzielonych bonifikat i skont oraz sumę pobranych przy świadczeniach rzeczy odsetek prolongacyjnych, jeżeli zwrót towaru, udzielenie bonifikaty lub skonta albo pobranie odsetek prolongacyjnych dotyczy transakcji, dokonanych w tym samym roku podatkowym, w którym powstał obrót lub w roku poprzedzającym rok podatkowy.

Art. 6.

Uważa się za szczególne rodzaje obrotu:

1) przy czynnościach kredytowych — sumę należnych procentów i innych wynagrodzeń za świadczenia oraz zysk brutto z dokonanych operacyj obcymi walutami, dewizami, tudzież wszelkiego rodzaju papierami wartościowemi;

2) w instytucjach ubezpieczeniowych nie opartych na wzajemności:

a) 1/10 część pobranych składek od ubezpieczeń na życie i od wypadków,

b) 1/4 część pobranych składek od ubezpieczeń pośrednich (reasekuracji) w działach rzeczowych, 1/40 część pobranych składek w działach ubezpieczeń na życie i od wypadków,

c) całkowitą sumę pobranych składek w pozostałych ubezpieczeniach, przy czym do obrotu nie wlicza sie składek na rzecz straży ogniowych;

3) w instytucjach ubezpieczeniowych, opartych na wzajemności a ograniczających swoją działalność w ubezpieczeniach bezpośrednich do swoich członków, — połowę składek, wymienionych w pkt 2) lit. a), b) i c), przy czym nie wlicza się do obrotu składek na rzecz straży ogniowych;

4) przy czynnościach komisowej przedaży — sumę należnej prowizji oraz innych wynagrodzeń za wykonane usługi, jeżeli komisant:

a) działa na rachunek osób, opłacających podatek w myśl ustawy niniejszej z tytułu sprzedaży towarów, będących przedmiotem komisu,

b) prowadzi prawidłowe księgi handlowe i udowodni stosunek komisu umową pisemną lub koresdondencją,

c) nie otrzymuje dla siebie, niezależnie od umówionego wynagrodzenia komisowego lub zamiast wynagrodzenia, różnicy między ceną istotnie osiągniętą przy sprzedaży, a ceną ustaloną w umowie na rzecz komisanta.

Przy czynnościach komisu nie odpowiadających wyżej określonym warunkom, uważa się za obrót całkowitą sumę zapłaty, jaka przypadłaby komisantowi, gdyby działał na rachunek własny.

Nie wymaga się warunku, określonego pod lit. a), jeżeli komisant działa na rachunek osób trzecich przy sprzedaży tych produktów rolnych oraz surowców i półwyrobów, niezbędnych dla rolnictwa lub przemysłu krajowego, których wykaz ustali Minister Skarbu w porozumieniu z właściwym ministrem. Ministrowi Skarbu służy prawo zwalniania komisantów od obowiązku prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych, jeżeli stosunek komisowy i obrót wynika z prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych komitenta;

5) przy wykonywaniu umowy ajencyjnej, jeżeli ajent posiada sprzedawane towary w konsygnacji i równocześnie działa w imieniu i na rachunek osób nie opłacających podatku w myśl ustawy niniejszej od wykonania umów sprzedaży, przy których zawarciu pośredniczy — całkowitą sumę zapłaty, jaka przypadłaby ajentowi, gdyby działał we własnym imieniu i na własny rachunek przy sprzedaży powyższych towarów; we wszystkich innych przypadkach uważa się za obrót wynagrodzenie ajenta za pośrednictwo.

Również uważa się za obrót wynagrodzenie ajenta za pośrednictwo przy sprzedaży surowców i półwyrobów, niezbędnych dla rolnictwa i przemysłu krajowego, których wykaz ustali Minister Skarbu w porozumieniu z właściwym ministrem

Art. 7.

(1) Stawki podatku wynoszą:

1) 1,25 proc. — od obrotów udowodnionych prawidłowo prowadzonymi księgami handlowymi, a osiągniętych:

a) ze sprzedaży lub wymiany nabytych w tym celu i nie przerobionych towarów, z wyjątkiem sprzedaży w aptekach; nie uważa się jednak za przerób towaru czynności przygotowawczych, dokonywanych zgodnie z istniejącymi zwyczajami przed uskutecznieniem ich sprzedaży w przedsiębiorstwach handlowych lub na ich zlecenie w obcych przedsiębiorstwach przemysłowych.

b) z wykonywania przedsiębiorstw wydawnictw książek drukowanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;

2) 1,7 proc. — od obrotów, wymienionych w pkt 1), lecz nie udowodnionych prawidłowymi księgami handlowymi;

3) 1,8 proc. — od obrotów osiągniętych z czynności kredytowych po udowodnieniu prawidłowymi księgami handlowymi, z wyjątkiem zysku brutto z dokonanych operacji obcymi walutami, dewizami, tudzież wszelkiego rodzaju papierami wartościowymi;

4) 1,5 proc. — od obrotów:

a) nie przewyższających zł 15.000 w stosunku rocznym, a osiągniętych z wynagrodzenia za przerób lub wytworzenie wyrobów bądź półwyrobów z cudzych materiałów,

b) nie przewyższających zł 50 000 w stosunku rocznym, a osiągniętych ze sprzedaży lub wymiany surowców, półwyrobów lub wyrobów gotowych, wytworzonych przez płatnika na rachunek własny oraz za świadczenia usług o charakterze rękodzielniczym,

c) przewyższających zł 50.000, lecz nie przewyższających zł 10 .000 w stosunku rocznym, osiągniętych ze świadczeń wymienionych pod literą b) niniejszego punktu a udowodnionych prawiłowymi księgami handlowymi;

5) 2,1 proc. — od obrotów:

a) wymienionych w punkcie 4) lit. c, lecz nie udowodnionych prawidłowymi księgami handlowymi,

b) nie wymienionych w pkt 1), 2) i 4) oraz pod lit a) niniejszego punktu, udowodnionych prawidłowymi księgami handlowymi, a osiągniętych ze sprzedaży lub wymiany surowców, półwyrobów i wyrobów gotowych;

6) 2,6 proc. — od obrotów, osiągniętych z wynagrodzeń za ekspedycję, maklerstwo żeglugowe oraz przewóz osob i rzeczy;

7) 6 proc. — od obrotów, osiągniętych z prowizji i innych wynagrodzeń;

a) za czynności komisu w rozumieniu art. 6 pkt 4) zdanie 1,

b) za czynności ajenta poza wypadkami, wymienionymi w art. 6 pkt 5) zdanie 1,

c) za pośrednictwo, nie mające cech umowy ajencyjnej;

8) 3 proc. — od obrotów, osiągniętych tytułem kurtażu przez maklerów przysięgłych na giełdach towarowych od transakcji giełdowych, po udowodnieniu księgą maklerską;

9) 0,3 proc. — od obrotów, udowodnionych prawidłowymi księgami handlowymi, a pochodzących ze sprzedaży na giełdach zbożowo-towarowych ziemiopłodów, mąki, otrąb i makuchów;

10) 3 proc. — od wszystkich nie wymienionych wyżej obrotów.

[2] Jeżeli świadczenie usług połączone jest ze świadczeniem nabytych lub wytworzonych w tym celu towarów, obrót osiągniety z tego tytułu podlega stawce właściwe dla obrotu za świadczenie usług.

[3] Od obrotu przedsiębiorstw państwowych nie posiadających odrębnej osobowości prawnej pobiera się podatek o 50 proc. wyższy w stosunku do stawek, które byłyby właściwe dla czynności tych przedsiębiorstw według ustępów [1] i [2.

Terminy płatności.

Art. 8.

[1] Płatnicy, będący kupcami rejestrowymi oraz pozostali płatnicy, prowadzący prawidłowe księgi handlowe, obowiązani są do dnia 25 każdego miesiąca wpłacić zaliczkę na podatek w wysokości podatku przypadającego od obrotu, osiągniętego w miesiącu ubiegłym.

[2] Pozostali płatnicy obowiązani są po upływie każdego kwartału kalendarzowego wpłacać zaliczkę na podatek w wysokości, odpowiadającej podatkowi przypadającemu od obrotu, osiągnietego w kwartale ubiegłym, lecz co najmniej w wysokości 1/5 kwoty podatku, wymierzonego od obrotu za rok ubiegły, w następujących terminach: do 15 czerwca — za I kwartał, do 15 sierpnia — za II kwartał do 15 października — za III kwartał oraz do 15 lutego następnego roku — za IV kwartał.

(3) Płatnicy, wymienieni w ust. (2), którzy rozpoczęli wykonywanie podlegających podatkowi świadczeń w roku podatkowym, obowiązani są do opłacania kwartalnych zaliczek w wysokości, odpowiadających podatkowi od obrotu, osiągniętego w kwartale ubiegłym, a ustalonej przez właściwą władzę skarbową. Postanowienie o wysokości zaliczki wydaje władza skarbowa po upływie trzech

miesięcy od daty wykonania po raz pierwszy świadczenia, podlegającego opodatkowaniu, po uprzednim zbadaniu wysokości osiągniętych obrotów. Zaliczki te płatne są: za kwartał kalendarzowy, w którym wykonano po raz pierwszy świadczenia, podlegające opodatkowaniu — w terminie dni 30 od daty doręczenia postanowienia, za następne zaś kwartały kalendarzowe — w terminach, przewidzianych w ust. (2).

(4) Kwoty zaliczek, nie wpłacone w terminach wyżej wskazanych, uważa się za zaległości podatkowe.

(5) Podatek, przypadający za rok podatkowy po potrąceniu zaliczek, określonych powyżej w ust. (1),(2) i (3), płatny jest w terminie do dnia 31 maja roku bezpośrednio następującego po roku podatkowym.

Ustalenie zobowiązania podatkowego.

Art. 9.

(1) Postępowanie w sprawach podatku podlega przepisom ordynacji podatkowej, a w szczególności przepisom, dotyczącym państwowego podatku przemysłowego od obrotu.

(2) Upoważnia się Ministra Skarbu do zarządzenia poboru podatku od płatników, nie będących kupcami rejestrowymi i nie prowadzących prawidłowych ksiąg handlowych, w formie ryczałtu bez ustalenia sum obrotu w każdym poszczególnym przypadku. Rozporządzenie Ministra Skarbu ustali sposób zryczałtowania podatku, przepisy wymiarowe, poborowe i odwoławcze, oraz terminy płatności.

(3) Upoważnia się Ministra Skarbu do wprowadzenia od obrotów, wynikających ze sprzedaży poszczególnych rodzajów towarów, scalonego podatku obrotowego od wszelkich faz i rodzajów obrotów. Rozporządzenie Ministra Skarbu, po wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych, określi zgodnie ze stawkami, przewidzianymi w ustawie niniejszej, wysokość scalonego podatku oraz ustali przepisy wymiarowe, poborowe i odwoławcze, terminy płatności podatku, władze powołane do wymiaru i poboru podatku, osoby obowiązane do płacenia podatku, oraz odpowiedzialność za podatek, przyczym w razie poboru tego podatku na granicy lub przez władze celne, stawki podatku scalonego mogą być przeliczone na kwotę należną od jednostki wagi lub od sztuki.

Ulgi.

Art. 10.

(1) Minister Skarbu w porozumieniu z właściwym ministrem może w drodze rozporządzeń zwalniać całkowicie lub częściowo od podatku poszczególne rodzaje świadczeń.

(2) Właściwa władza skarbowa może zwolnić od podatku ubogich płatników, których podatek nie przewyższałby kwoty rocznej 100 zł.

Art. 11.

(1) Spółdzielnie, działające na podstawie ustawy o spółdzielniach, a należące do związków rewizyjnych w rozumieniu tejże ustawy, jeżeli działają wyłącznie wśród swych członków lub jeżeli, w zakresie podstawowego przedmiotu swego przedsiębiorstwa działają również z osobami, nie będącymi członkami, lecz przypadające na nie członków nadpłaty i zwroty przelewają w całości do funduszów, nie podlegających według ustawy o spółdzielniach lub statutu podziałowi między członków — korzystają z ulg następujących.

1) zwalnia się od podatku spółdzielcze instytucje drobnego kredytu, które określi Minister Skarbu;

2) W spółdzielniach kredytowych w rozumieniu prawa bankowego zwalnia się od podatku obrót:

a) osiągnięty z pożyczek udzielonych członkom,

b) osiągnięty z tytułu lokat w związkowych centralach finansowych;

3) w spółdzielniach, których działalność polega na sprzedaży członkom nabytych w tym celu lub wytworzonych towarów — zwalnia się od podatku obrót dokonany z członkami;

4) w spółdzielniach, których działalność polega na sprzedaży dostarczonych przez członków wytworów gospodarstwa rolnego — zwalnia się od podatku obrót przypadający na członków, a osiągnięty:

a) ze sprzedaży wytworów gospodarstwa rolnego w stanie nieprzerobionym,

b) ze sprzedaży wytworów hodowli, zbóż chlebowych, owocowych, lnu, konopi, ziół leczniczych i grzybów po ich przerobieniu,

c) ze sprzedaży innych wytworów rolnych po ich przerobieniu, jeżeli przerób nie ma charakteru produkcji fabrycznej.

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych może w drodze rozporządzeń w spółdzielniach, których działalność polega na sprzedaży dostarczonych przez członków innych wytworów rolnych, zwalniać od podatku obrót, przypadający na członków, a osiągnięty ze sprzedaży innych wytworów rolnych po

ich przerobienieniu, jeżeli przerób ma charakter produkcji fabrycznej;

5) w spółdzielniach, których działalność polega na sprzedaży dostarczonych przez członków wytworów warsztatów rzemieślniczych, wytworów pracy chałupniczej oraz przemysłu ludowego i domowego, zwalnia się od podatku obrót, przypadający na członków, a osiągnięty ze sprzedaży tychże w stanie nieprzerobionym. Rozporządzenie Ministra Skarbu określi warunki, jakim mają odpowiadać spółdzielnie, do których mają zastosowanie przepisy, zawarte w punkcie niniejszym.

(2) Zwalnia się od podatku obrotowego działające na podstawie ustawy o spółdzielniach i należące do związków rewizyjnych spółdzielnie pracy i wytwórcze, zrzeszające wyłącznie pracowników najemnych, mające na celu zatrudnianie zarobkowe przez siebie członków i wykluczające inny dochód członków ze spółdzielni, poza wynagrodzeniem za własną pracę zarobkową, o ile odpowiadają one warunkom, ustalonym przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

(3) W spółdzielniach należących do Związku Rewizyjnego Spółdzielni Wojskowych, zwalnia się od podatku obrotowego obrót dokonany z członkami oraz z osobami wojskowymi i ich rodzinami, zamieszkałymi w obrębie garnizonu.

(4) Do Centralnej Kasy Spółek Rolniczych stosuje się ulgi, określone w ust. (1) pkt. (2).

(5) Kwoty za dostarczone spółdzielniom przez związek rewizyjny do użytku tychże spółdzielni księgi handlowe, druki, podręczniki, czasopisma, plakaty i inne środki propagandy spółdzielczości — nie uważą się za obrót związku, podlegający opodatkowaniu.

(6) Warunek należenia do związku rewizyjnego nie dotyczy spółdzielni, posiadających przyznane im przez Ministra Skarbu prawo rewizji.

Udział związków samorządowych w podatku obrotowym.

Art. 12.

Związki samorządu terytorjalnego otrzymują udział we wpływach z podatku w wysokości 15,5 procent.

Odpowiedzialność karna.

Art. 13.

Kto uszczupla podatek obrotowy, pobierany na granicy lub przez władze celne (art. 9 ust. (3) ustawy) — podlega karze grzywny w wysokości od 5—10-krotnej kwoty uszczuplonego podatku. Przepisy prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 84, poz. 581) stosuje się tu odpowiednio.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 14.

Ilekroć w dotychczasowych przepisach prawnych jest mowa o podatku przemysłowym w rozumieniu podatku przemysłowego od obrotu lub o podatku przemysłowym od obrotu, należy rozumieć przez to podatek obrotowy, unormowany w ustawie niniejszej.

Art. 15.

(1) Podatek przemysłowy od obrotu za lata do roku podatkowego 1938 włącznie oraz należności za świadectwa przemysłowe za lata do roku podatkowego 1939 włącznie będą pobierane na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 46, poz. 339).

(2) Część należności za nabyte na rok podatkowy 1939 świadectwo przemysłowe, odpowiadającą cenie zasadniczej świadectwa (część III zał. do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym) wraz z 15% dodatkiem pobieranym na podstawie ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127), a uiszczoną przez osoby opłacające podatek obrotowy w myśl ustawy niniejszej — potrąca się z kwoty podatku obrotowego za rok podatkowy 1939.

(3) Potrącenie, określone w ustępie poprzedzającym, nastąpi przy uiszczaniu zaliczek na podatek obrotowy za rok podatkowy 1939, pobieranych z mocy art. 8 ustawy niniejszej, przy czym od każdej zaliczki miesięcznej odjęta będzie jedna dziesiąta, a od każdej zaliczki kwartalnej — jedna czwarta podlegającej potrąceniu w myśl ust. (2) kwoty; jeżeli w sposób powyższy nie zostanie odjęta od podatku obrotowego cała podlegająca potrąceniu kwota należności za świadectwo przemysłowe, pozostałość tej kwoty potrącona będzie przy uiszczaniu należności, ustalonej przy wymiarze podatku obrotowego za rok podatkowy 1939.

Art. 16.

Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej traci moc obowiązująca ustawa z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 46. poz. 339), z zastrzeżeniami, wynikającymi z art. 15 ust. (1).

Art. 17.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 18.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1939 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów: Sławoj Składkowski.

Minister Skarbu: E. Kwiatkowski.

2

Odpis.

Statut

w przedmiocie uregulowania należności za podróże służbowe ławników, radnych członków wszystkich komisyj i funkcjonariuszów Gminy Świętochłowice.

Na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3-go lipca 1891 r. (zb. ust. str. 223) art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. Rz. P. nr. 116 poz. 924) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17. września 1927 r.) Dz. U. Rz. P. nr. 92 poz. 826) i z dnia 10. 4. 1931 r. (Dz. U. Rz. P. nr. 37, poz. 291) oraz uchwały Rady gminnej z dnia 30. marca 1938 r. wydaje się dla Gminy Świętochłowice następujący statut:

§ 1.

Ławnicy. Radni, członkowie wszystkich komisyj i funkcjonariusze gminni otrzymują przy podróżach służbowych do miast, których obwód oddalony jest ponad 2 km. od miejsca urzędowania, diety zwrot kosztów przejazdu oraz ryczałt od i dojazdowy według norm przewidzianych w §§ 3, 10. i 15. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10, 4. 1931 r.

§ 2.

Ławnikom gminy przysługują należności za podróże służbowe według grupy VI, natomiast radnym i członkom wszystkich komisyj gminnych — według grupy VII-ej.

§ 3.

Do miejscowości odalonych poniżej 2 km od miejsca urzędowania zwraca się jedynie koszty przejazdu przewidzane w § 10. wyżej cytowanego rozporządzenia.

§ 4.

Za jazdy posłańcze pracowników kontraktowych i uczniów w sprawach urzędowych zwraca się tylko rzeczywistą cenę biletu III kl. lub tramwaju.

§ 5.

Statut miejscowy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie znosi się dotychczasowy statut z dnia 14. 9. 1927 r. łącznie z dodatkiem z dnia 20. 6. 1930 r. oraz statut w przedmiocie uregulowania należności za podróże słubowe ławników, radnych i członków różnych komisyj gminnych z dnia 8. 6. 1928 r.

Świętochłowice, dnia 30. marca 1938 r.

Kom. Naczelnik gminy

(Mgr. Koraszewski)

Wydział Powiatowy
powiatu Świętochłowickiego
L. dz. Sm. 344

WYPIS

Uchwała

Statut gminy Świętochłowice z dnia 30. 3. 1938 r. w sprawie uregulowania należności za podróże służbowe ławników, radnych. członków wszystkich komisyj i funkcjonariuszów gminy zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 11 maja 1938 r.

Kom. Wydział Powiatowy

Przewodniczący

(—) Szaliński
starosta

Pieczęć

Odbito w drukarni T. Wieczorek, Swiętochłowice Bytomska 14. Telefon 403-66